

rones... **A**lexandra... **M**...
 lib... **M**...
 et... **I**...
E... **H**...
 et... **P**...
 et... **E**... **G**...
S... **P**...
 et... **E**... **H**...

4, 131 / 9048

II / 131

I.
II.
III.
IV.
V.
VI.
VII.
VIII.
IX.
X.

2
AUGUSTI
GYMNASII GORLICENSIS
PALAESTRA

ORATORIO-POETICA,

^{b. e}
EXERCITIA ORATORIA
ET POETICA,

publicè,

nunc in Perorantium Cathedra, nunc in
aliquo peculiari Pegmate, nunc in

Theatro Scenico,
Florentissima Juventutis Scholasticae Corona
Gymn. Gorl.

infra

Doctrina instaurata ac recognita

SEXENNIIUM,

et quod excurrit,

AUDITORIBUS aequè ac SPECTATORIB,
ERUDITIS,

MODERATORE

M. CHRISTIANO FUNCCIO,
RECT. GORLIC.

pleraq; à proò lè sò ~~uatos~~, ut Gr. amat libri,
et ex prompta memoria,
exhibita.

TOMUS III TIUS

ALICHIATI

GYMNASII GÖRLITZENSIS

PALASTRA

ORATORIO-POETICA

EXERCITIA ORATORIA

ET POETICA

Publice
in Gymnasio Görlitzensi
anno 1774
Tommasi Thomaus & Christianus
Görlitz

Doctores

SEXENNIVM

AUDITORIBUS

ERUDITIS

MODERATORIBUS

M. CHRISTIANO THOMASIO

RECTORI

1774

THOMAS THOMAS

SENTENTIAE VIRGILIANAE

de
CONSVETUDINE

brevi ~~Commentatio~~
Carminum Heroico conscripta.

605

Licetii Iuvenis, Musarum Pignora chara,
 Qui mecum Aonia vigilas sudatis in arti:
 Vixit Romuleum reherem si laudibus æquit,
 Solus qui potuit Musarum Heliconæ movere,
 Et quondam magno pulsavit nomine Olympum,
 Non mihi sufficerent centum linguæ orag' certum.
 En natale solum fuit huic vicina Cremonæ
 Mantua: quæ reliquas inter caput extulit urbes,
 Quantum lenta solent inter viburna cupressi.
 Et quanquam teneras non sit prognatus in curas,
 Virgilius celebri quondam claros parente:
 Atamen hanc parvam famam sibi conciliavit:
 Quod, quacumq' patet, toto celebratur in orbe.
 Ingenii verò doctus quò carmine dicam,
 Et quâ laude reham divinum mentis acumen:
 Quò totidem pepigit doctrine carmina rare,
 Quæ ipse stylo grandi scripsisse putatur Apollo?
 Hinc non immeriti Severo dicitur ille
 Induperatori Vatum Plato: Iuvenali
 Alphonus Vates; Vates docto Columelle
 Audit sidereus: pedibus qui pulset Olympum.
 Maximus à Seneca Vatum vocitatur is ipse:
 Scaligero Illustri, Gallorum sanguine Regum
 Prognatus, cuius fama est mansura perennis,
 Donec huic mundo præbebit lumina Titan,
 Et nova crescendo reparabit cœnua Phœbe,
 Dicitur in Thucis Vatum, Pater atq' Virorum,
 Qui Avnidum Lindi ducunt ad culmina aluntis
 Qui græta dormiverunt Heliconis in umbra
 Bellerophontei quâ labitur unda, Caballi.
 Sed quid de magna dicam gravitate Martis?
 Quâ multum valuit potuitq' in gente togata,
 Scilicet sub fama est) quum quondam Martia turba
 Limina calcaret pulsi præciosa Theatri,

Inj alius docti audiret celebris Maronis
Vesur: exemplo quirit surrexit, et ipsum
Romani quoz Virgilium sic sunt venerati
Presentem si quando liceret cernere Vatum,
Atq; ipsum Augustum, rerum qui sceptrum tenebat.
Ad opera pretium est de. Carminibus meminisse
Andini Vatis: que nobilitate coruscant,
Atq; Sophocleo, vere sunt digna cothurno.
Hec etenim referunt Vatum mendacia docta,
Multaz Lectori hant sine delectamine narrant.
Doctrinae cupidam que mentem jugiter implent.
Hec Diva Sophia pandunt secreta docentz
Qua ratione DEUS, noster Rex atq; Creator
Pescendus sit Supplex, et reverenter subendus.
Hec causas rerum tibi pandunt divite verba,
Quas homini novisse datum est. Effata referre
Nolo: que Latavos sunt, vel Apolline digna
In numero est horum non ullum illustrius illoz
Quod magna vere divino protulit ore
Virgilius: qui olim nihil est effatus inepte.
sic etenim ille ait: A teneris conspescere multum
Tempestate erod sac, qua turridus aestuat aer,
Qua latrat quondomo canis exponens ore
Et flavae pice nostris reserantur in agris.
Quum mihi de celebri sac sit ynona dirore melli:
Ne pigeat, Juvenis, conserto more benignas
Applicuisse auras, linguaz dedisse favorem.
Musa, bonis aribus fragilem dum stans phaselam
Ista mihi causam memora: quis Virgiliani
Effati sensus sicut, atq; occaso dicti.
Et hoc preceptum: Terram multa arte momentaneam
Excoquere, et magnus serobibus concidere menses:
Ante membra tular Aquiloni ostendere glebas,
Quam lactem insodias vitis venus. Optima parva
Aura solo: id verum curant, et obdura, pruina
Et labefacta morens robustus juvena fessor.
At, si quis haud ulla viros vigilanti fugit,
Arta locum similem exquirunt: ubi prima parvitas
Arboribus sepe, et quo mox divesta feratur:
Mutata ignovent subito ne semina matrem
Quin etiam carli regionem in vertice sientant
Ubi quo quez modo steterit, qua parte calores
Austri nos tulerit, que terga obverterit axi
Restituant. Atq; haec ubi dicta dedit sapienter
Precepta, sac tandem concludit voce suavi.

Virgilius:
Vere d
Spero qu
Et adeo v
Atram cu
Naribus o
Annon a
Quod doct
Quo seme
Ista diu
Imbuimus
Et veluti c
Favit, qu
Suscultus r
Exurgat,
Sic juvenes
Qui canibz
In vitium
Ne passim
Securi qu
Doctrina f
Ut dormit
Et doctus f
Sed quis j
Et nimium
Audi, qua
Hoc mihi p
Rerum cu
Sit satis ip
Sed mihi ne
Verba. Lic
Et major fo
Namq; fe
Surrendy in
Deponunt
Hic, quan
Attamen a
Fit melior
Inter terr
Nemo ade
Si modo de
Id mihi pr
Qui magn
Nempe sic
Civibus ote
Productis
Annis led
Horum in
Ergo rei q
Illa quod
Avescens v
Culina au
Respondit:
Cernite nu

Virgilius: Adeo à teneris aspersere multum est.
 Verè dictum: quò nil est verius unquam!
 Si verò quisquam Vestum, Iuvenis o amandi,
 Et adeo recors, ut dicit credere nolit:
 Atram culinam mecum ingrediatur is ipse,
 Naribus atq; suis semel experiatur ibidem:
 Annam apprimi cum vero consonet illud,
 Quod docti recinit Romanus Lindarus Aim:
 Quo semelq; imbuta recens servabit odorem
 Testa diu. Parili ratione hoc firmiter scerent,
 Imbuimus primis nyctrum queis pectus in annis.
 Et veluti curvus, cui non naturam benigna
 Favet, quum teneres, parvo facilis labore
 Surculus inflecti poterit: dum lictior ille
 Exsurgat, nec non fiat procerior arbor:
 Sic Iuvenis etiam imberbis, custode remoto
 Qui canibus pudent, et apud gramina campi:
 In vitium flexi faciles duris monenti:
 Ne passim curvos testa hutoz sequantur,
 Securi quò perferat, atq; ex tempore vivant,
 Doctrina flexi possunt meliora docentum:
 Ut domiti ingrediatur ite virtutis sorsiste,
 Et doctus fructus ex se protrudere possint.
 Sed quis jam teneras dicentis vellicat aures?
 Et nimium rigidus quis corior tibia futur?
 Audi, quæ dicam: quæ dicam percipe mente:
 Hoc mihi persuasi, nec me sententia fallat:
 Rerum cunitarum quò communissima mater
 Sit satis ipsa potens nullis non efficiendis.
 Sed mihi nec desunt, queis respondere, potissime
 Verba. Licet vis sit Naturæ maxima semper:
 Et major tamen vveni informatio prima.
 Namq; feris quando arboribus generis melioris
 Suroculy inseritur, mitescunt atq; priorem
 Deponunt naturam. Eadem est ratio et aquali.
 Hic, quamvis sine fruge sit, et sterilecat inanis:
 Attamen assiduo cultu, curaz perenni
 Fit melior melior, et fructus reddit amant:
 Inter terricolas parli ratione caducos
 Nemo adeo ferus est qui non mitescere possit.
 Si modo doctrine patientem præbeat aurem.
 Id mihi præ reliquis intellexisse videtur,
 Qui magna cum laude olim Lacedæmone vixit.
 Nempe fiet quanta informatio recta, Lycourus
 Civibus ostensurus, eadem matre catellus
 Productis simul hanc tenues sub luminis auraz,
 Annis sed diversimodè a teneris eductus,
 Horum in conspectum producere iussit apertam.
 Ergo rei quum omnih ignan mente suspenderet:
 Ille quò ad timidum Leporem decurreret, olim
 Absciscens venatib; ipse vagis sed ad ollam
 Culina addicty contra procuraret unctæ
 Respondit: Cives quantum informatio præstet,
 Cernite nunc oculis vestris, ac condite mente,

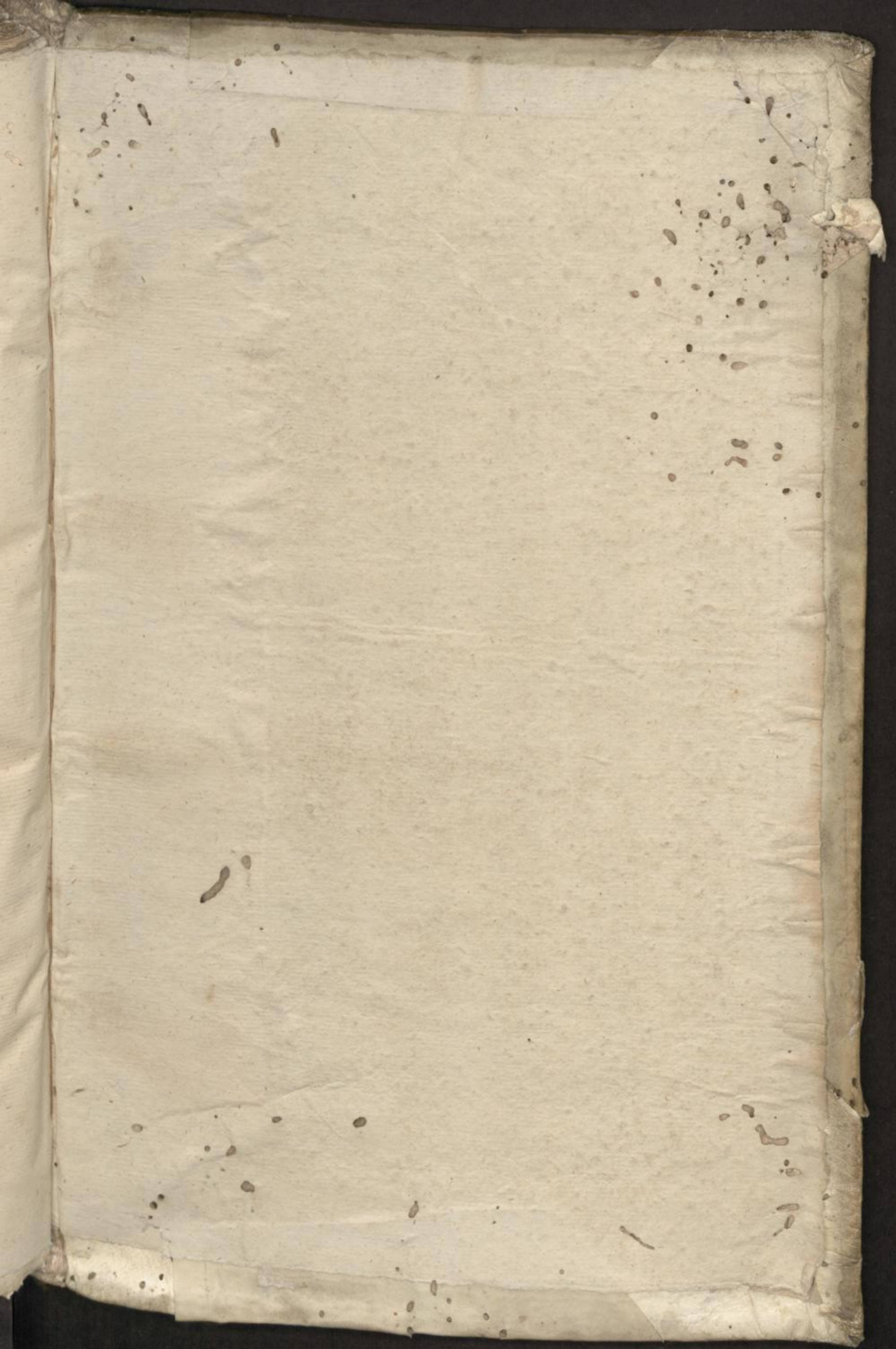
Quod mirā volui vos arte docere Magister.
Cecropius testatur idem, de Legibus inquit
Quando Libris Divinae ut illud nobile Sadae:
Si cui contigerit cum natura meliore
Mortali recta informatio, redditur ipse
Mansuetum, mihi crede, animal; sed si hant satis apte
Ipse bona menti teneris afovescat ab annis:
Bestia terribilis, tunc, nec non noxia fiet.
Ergo quibus verbis hoc, aut quo carmine dicam:
Quos mala consuetudo tenet, quos fallit et ipsa:
Ut cæci hant videant, nec possint cernere rectum:
Nam qui sodie sunt Crassi, aut claro sanguine nati,
Optima naturam his cædi informatio non est.
Blanda nimir multorum est indulgentia patrum,
Blanda, in isto, est; sed matrum est indulgentia major:
Quam quantum naturam magno prosequuntur amore,
Nequaquam duris suis emendare flagellis
Discipiunt: teneris, sed dicunt, parcite membris:
Quamvis Arnia fidiis bonis; Magister,
Illi doctrina bene consultum est laborent,
Et dextro monstrant virtutis limite callem:
ut vitam recto possint traducere tuto.
Quod quum prospiceret Thebana conditur arcis,
Carminis qui potuit Sylvas et saxa movere,
Unde (fide major) Thebani concita muri
Sponte sua uterunt inter se membra cuisse,
O Stolidi Cives, qua vos dementia cepit,
Clamavit: Tremite cur tantis pectora curis:
ut modo sit miseris regina pecunia vobis,
Aurus ut vel tercentum virtutis aratris:
At vero regna hæc bona cui sunt parva labore,
Sæpiam prolixæ vestris pectore curam.
Atque hoc mecum paulo dum mente revolvo:
Non possum nisi has aurarum clamore regere
Atque exclamando nunc Tutia fundere verba:
O quam divino præcipit ab ore Magister,
Andinæ vates, cuius mansura per ævum
Fama loquax: Ades a teneris adfovescere multum est.
sed me a iam vasto quantis vatis æquale portum:
Hinc de Virgilio effuso nihil amplius addam.
Vos vero chari juvenes, vos ceteri et amici,
Vos, in isto, boni felices fontis Alumni,
quæ cura est caput in pennis offerre per artes,
Vestra jago placide Scholæ submitte cæca:
ut bene Licet mentes tingatis in undis.
Vos pudeat disjuncti ad morem vivere Natta:
Dicere vos pudeat, juvenis quod dixerat olim
De gente hircosa furat qui Centurionum:
Quod factis est sapiens mihi jam tum: non ego curo
Ego, quod Arlesilas, ærumnosus Solon,
Obstipos capite et fixentes lamina ferream,
Murmura cum secum et rabiosa silentia rodunt,
Atque exporrechi frutinantur verba labello,
Poros veteris meditantur vitæ: Gigni
De nihilo nihil: in nihilum nil posse reverti.
In domiti veluti nunquam mordete cavalli
Frenas; sed atque hoc animis infigite vestris:
Quod vates quondam divino protulit ore:
Rebus in sumanis nihil est præstantius unquam;
Quam flore in primo mentem formare juvenem.
Georgius Emelius,
Cælia-Lusat.

607.

sp.

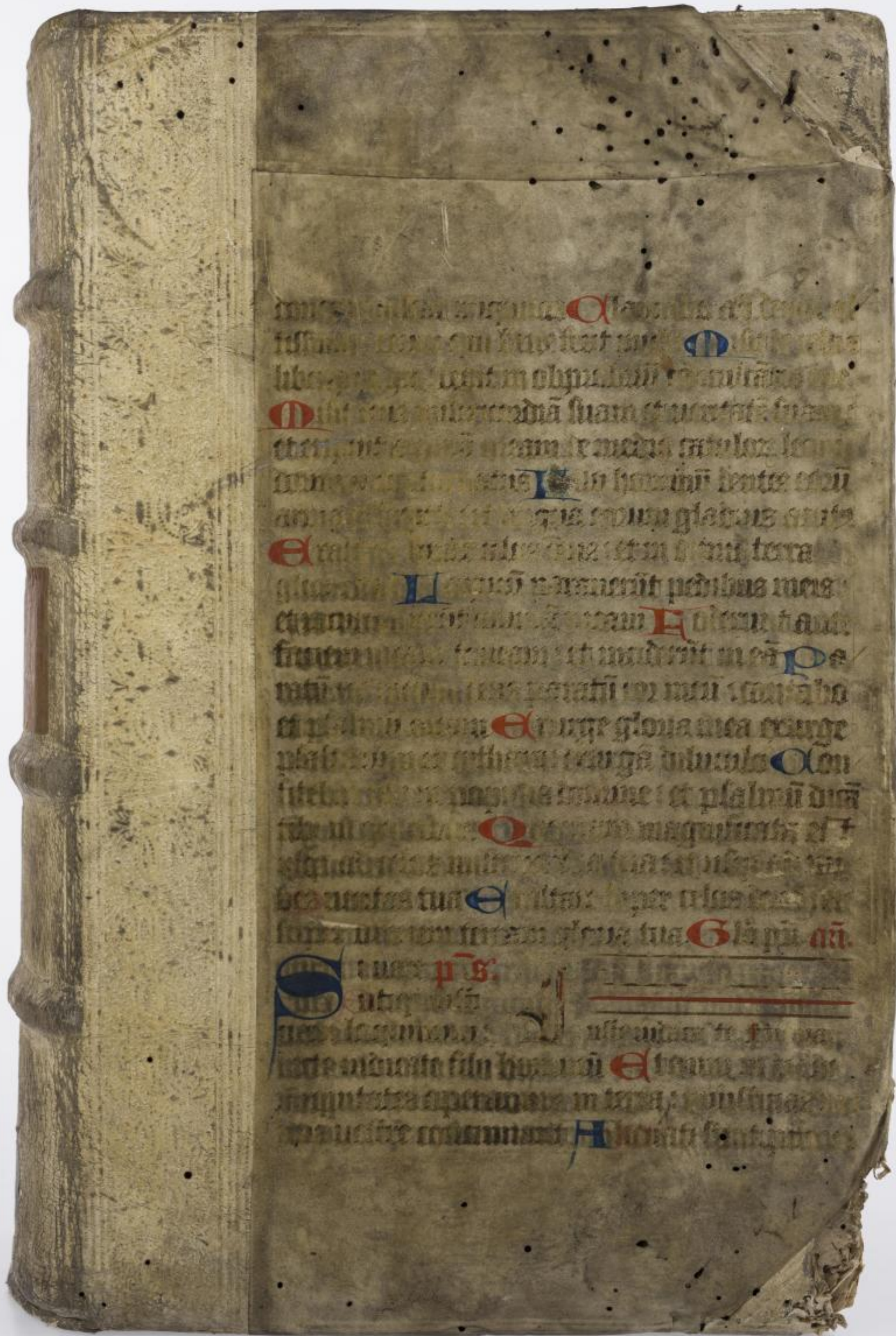
melior,
at.

et uniuersa
hoi. Exam
die quod ego
communem
animos in h
quaso, Patron
nostrum esse
demq; in uel
retur: nem
felici uestro
tatis latro, e
aliter anim
traluens i
tum admit
quod nunc l
hac present
bis deducit.
tes dictus,
totius orbis
la erat, è
amoanitate
cet lucem re
mi Oratoris
Ordinis uest
Vros videm
uestra epō
non in Ur

filij hominum mendaces filij hominum in stercoribus
impientur ipsi de vanitate in id quod dicitur **Q**uid dicitur
in conuersitate: et cognoscis nolite contumeliam facere
neque si affuerint nolite eos exponere **S**icut dicitur
est deus deus hinc videmus quod non fas est
tibi domine nasceri dicitur quia tu videtur ad id

Deus deus meus **ps.** metus super
te de luce iugulo **S**icut in te anima mea
et in te in interitu meo **I**n terra delin-
ta et inna et magna gloria in laude super te
ut in terra uerum tuam et gloria tua **Q**uia
in terra est in terra tua super iustas et gloria me
et laudabunt te **S**icut dicitur in te in terra
et in terra tua in terra mea **S**icut
in te et in terra tua et in terra tua
in te exultatione laudabunt te **S**icut dicitur
in te super stratum meum in terra tua
in te quia in terra tua **E**t in terra tua
in te tuum exultabo: ad id in terra tua
in te suscepit terra tua **I**psi uero in terra tua
in te in terra tua in terra tua
in te in terra tua in terra tua
in te in terra tua in terra tua
Ron uero letabitur in terra laudabunt te
in te in terra tua in terra tua
in te in terra tua in terra tua
in te in terra tua in terra tua
Gloria in terra **S**icut dicitur **ps. dd.**

...
 ...
Quoniam et in terra
 ...
Multis enim iniquitatis suam et iniquitatis suam
 ...
In hominibus dentes edui
 ...
Et in terra
 ...
Hominibus pedibus meis
 ...
Hominibus
 ...
Per
 ...
Et surge gloria mea surge
 ...
Oculi
 ...
Quoniam magnificatus est
 ...
Et surge gloria tua
 ...
Gloria tua
 ...
Surgens p̄ s.
 ...
Et surge gloria tua
 ...
Hominibus

filii hominum mendaces filii hominum in stratis et
decipiunt ipsi de vanitate in id quod **N**obis in hoc
in iniquitate: et respicias iustitiam et misericordiam
meam si affluant iustitiam et misericordiam **S**icut
est deus deus hoc mundum quia potestas deus est
tibi domine misericordiam quia tu misericordiam
Deus deus meus **ps.** iustitiam
tuam deus iustitiam **S**icut iustitiam
meam misericordiam tuam iustitiam **I**n hoc
tuam et misericordiam tuam in hoc mundo
ut iustitiam tuam iustitiam tuam **Q**uia
iustitiam tuam iustitiam tuam iustitiam
meam laudabunt **S**icut iustitiam tuam
iustitiam tuam iustitiam tuam **S**icut
iustitiam tuam iustitiam tuam iustitiam
tuam iustitiam tuam iustitiam tuam
iustitiam tuam iustitiam tuam **S**icut
iustitiam tuam iustitiam tuam iustitiam
tuam iustitiam tuam iustitiam tuam
Rem iustitiam tuam iustitiam tuam
iustitiam tuam iustitiam tuam
iustitiam tuam iustitiam tuam
iustitiam tuam iustitiam tuam
Gloria in **S**icut iustitiam **ps** dd.

131.

A...

M...

A...

H...

S...

H...

Actus
Solemnior Sacra

de

FATALITIO

MESSIE

ADVENTU

exhibitus

S. fideiosa ^{et} foveritate

GRONINASHI GORLITENSIS

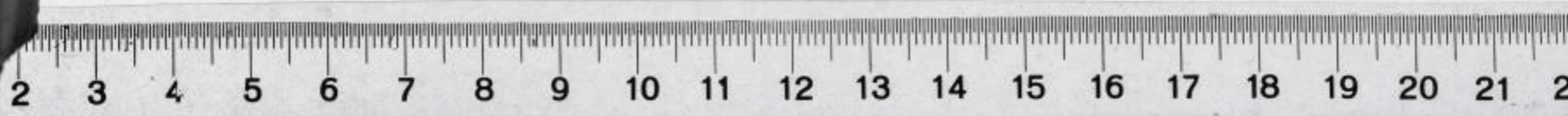
AD CIRCULO LXXIX

J. 31. Januarii

Na felixina castra ferunt
 venit orator dignus. *Thales*
 nec loquitur apertis
 iure. *Thales* debitorum *Thales*
 loquitur de *Thales* *Thales*
 agis *Thales* *Thales*
 civitatis *Thales*
 in *Thales* *Thales*
 nichil, *Thales* *Thales*
 hoc *Thales* *Thales*
 ar *Thales* *Thales*
 ag *Thales* *Thales*
 capiam *Thales* *Thales*
 ante *Thales* *Thales*
 a *Thales* *Thales*
 tam *Thales* *Thales*
 moneri *Thales* *Thales*
 iam *Thales* *Thales*
 ipatent *Thales* *Thales*
 imo *Thales* *Thales*
 quany *Thales* *Thales*
 figurar *Thales* *Thales*
 penitus *Thales* *Thales*
 non *Thales* *Thales*
 longe *Thales* *Thales*
 ova *Thales* *Thales*
 car, *Thales* *Thales*
 sancta *Thales* *Thales*
 uete *Thales* *Thales*
 ca *Thales* *Thales*
 a *Thales* *Thales*
 homines *Thales* *Thales*
 ta *Thales* *Thales*
 or *Thales* *Thales*
 ur *Thales* *Thales*
 a *Thales* *Thales*
 ut *Thales* *Thales*
 vir *Thales* *Thales*
 icior *Thales* *Thales*
 cia *Thales* *Thales*

vide regem. In nomine domini Amen
 in terra sancta. In nomine domini Amen
 in terra sancta. In nomine domini Amen
 venerabili frater. In nomine domini Amen
 a rebus generalibus et inchoatis. In nomine domini Amen
 gratia nomine. In nomine domini Amen
 an taliter per dea pater. In nomine domini Amen
 gratia. In nomine domini Amen
 per summa tempore. In nomine domini Amen
 ut neta contraria. In nomine domini Amen
 cum iam manna. In nomine domini Amen
 et de. In nomine domini Amen
 curant in. In nomine domini Amen
 quod sit ad. In nomine domini Amen
 equit dicitur et. In nomine domini Amen
 nomen. In nomine domini Amen
 i. In nomine domini Amen
 ut. In nomine domini Amen
 o nobis. In nomine domini Amen
 i. In nomine domini Amen
 mai. In nomine domini Amen
 apo. In nomine domini Amen
 lo. In nomine domini Amen
 aper. In nomine domini Amen
 n sit. In nomine domini Amen
 nonet. In nomine domini Amen
 niscua. In nomine domini Amen
 videtur. In nomine domini Amen
 cis. In nomine domini Amen
 apum. In nomine domini Amen
 recte. In nomine domini Amen
 nona. In nomine domini Amen
 nar. In nomine domini Amen
 ronea. In nomine domini Amen
 ti. In nomine domini Amen
 an. In nomine domini Amen
 et. In nomine domini Amen
 an. In nomine domini Amen
 at. In nomine domini Amen
 ua. In nomine domini Amen

937
An felix, felix, quisquis sublimia caeli
Exemplis Christis, fidem et alta petit!
Is simul inuicta colet pallatia caeli
Nam pudet a membris dissociasse caput!

Quod superest, vobis gratias de portore solus
Conscripti Patres, Lumina clara fori
Et vobis reliquit, clara permixtos unda
qui fincti colunt suspicitiq; Scholam.

Quod patulas aures facturis verba dedistis
Haesistis voces monte libente pias
Vos colimus, vos suspicimus, sequimurq; volentes
Et pia pro vestre vota salute damus

Vivite felices Pylli tristesq; aevi
Sed Morbona procul, tu Libitina, vale

Johannes Henricus Oederus
Sorae Lusatz

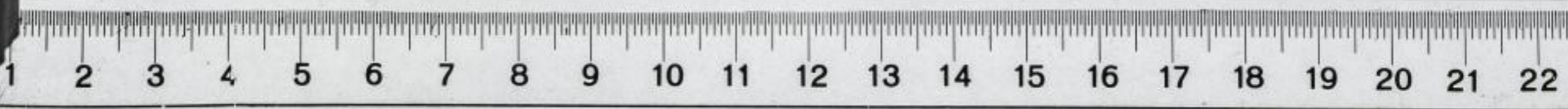
238

IN
VINTICOSTA

IN
VINTICOSTA

PIRITUS S

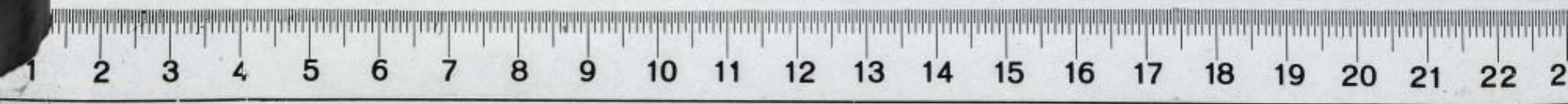
IN VINTICOSTA

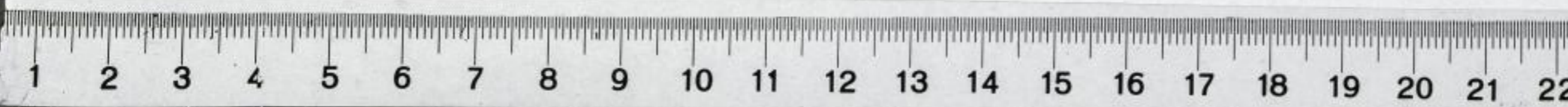
S. esse electa? Nonne dixi Ventum terra nascentia love-
 cogitare, pariterq; et SPIRITUM S. lovere atq; ad salutem nos
 Nonne dixi Ventum navigantis ducere ad portum, pariterq;
 SPIRITUM S. Ecclesiam navigantem suam locum veritatis nocte,
 urbem provecere, nos tandem ad portum securitatis, hoc est,
 electam inter nequos persecutenda fluctus deducere? quis
 Conmilitemus, clara voce, ut gaudent unum possit, mecum jam
 anaret? O illusterrimum SPIRITUS S. Emblemata! O ele-
 gantissimum SPIRITUS S. Nihilum! Vae certe lacti, omni ovo
 similius, quam SPIRITUS S. quoad certe Comparati-
 onem similius est ventus. Vos, vos itaq; Symmachii pra-
 SPIRITUM S. animarum nostrarum gaudium, certissimum
 offerre triumphum, lugentissimum solatium, summan captivorum
 clarissimum honorantissimum lumen, calidissimum frigidum
 in ignem, bonorum omnium fontem, fluitate venientem,
 metuitis! Imprimis autem cavete ne, quod a spiritu
 est, trinitatis ulla officiatio in desinens hoc omnis boni
 vestris enim salus, nostris finitudo per SPIRITUM
 obsecratis esse in diei Receptionis.

Sui

Carl Linnæus

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a textured, yellowish-brown parchment or paper. It consists of several paragraphs of text, with some lines starting with large, decorative initial letters. The script is highly stylized and difficult to read without specialized knowledge. The text appears to be a historical record or a legal document, given the context of the archival labels.

085

[Faint handwritten text visible on the left edge of the page]

